
[DRAŻNICIELKA *sb f*

V sg drażnicielko.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Ta, która kogoś drażni, pobudza do gniewu; tu: określenie Jerozolimy; exasperatrix, irritatrix, provocatrix Cn: Błádá drażnicielko [provocatrix] á odkupioné miásto/ ‘gołębico’. Nie słucháło głófu/ y nie przyięło ćwiczenia/ w PANV nie vfáło WujBib Soph 3/1 (Linde).

KN